

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-03.0003.1443.2016

Kraków,

29 MAR. 2016

**Pan
Bolesław Kosior
Radny Miasta Krakowa**

W odpowiedzi na Pana interpelację w sprawie postrzegania Krakowa przez jego mieszkańców oraz turystów w kontekście treści publikacji Pana Stanisława Widomskiego, zgłoszoną na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 16 marca 2016 r., uprzejmie informuję, iż podzielam troskę Pana Radnego o właściwy wizerunek miasta. Rada Miasta Krakowa oraz podlegli mi urzędnicy od lat wspólnie podejmują ciągłe starania, aby nasze miasto nadal zasługiwało na dumny tytuł stolicy polskiej kultury. Stąd też bezwzględna krytykę autora tekstu załączonego do interpelacji uważam za niesprawiedliwą i niezasłużoną, wynikającą z niewiedzy bądź złej woli oceniającego.

Na wstępie odniosę się do zagadnień związanych z turystyką. Kraków w Polsce i na świecie szczyt się słuszną renomą, potwierdzoną przyznanymi w ostatnich latach nagrodami i wyróżnieniami turystycznymi. W 2014 r. prestiżowy magazyn Conde Nast Traveler umieścił Kraków na 11. miejscu w rankingu „Top 25 Cities in the World: Readers' Choice Awards”. Rok później to samo czasopismo wskazało Kraków jako czwarte „najbardziej przyjazne miasto na świecie”. Także holenderski portal turystyczny Zoover od kilku lat nieprzerwanie docenia wyjątkowość naszego miasta: w 2014 i 2015 r. Kraków zwyciężył w rankingu „The Best European City Trip 2015”. Z kolei turyści z całego świata, głosując w rankingu magazynu Travel + Leisure, umieścili Kraków na 7. miejscu spośród najbardziej atrakcyjnych miast na świecie AD 2015, a na 3. w Europie, tuż za Rzymem i Florencją. W tym samym roku Kraków znalazł się także na 8. miejscu w rankingu Travellers' Choice w kategorii „Miejsca zyskujące popularność”, zorganizowanym przez największy na świecie serwis turystyczny TripAdvisor. Z pewnością może także cieszyć tytuł „najbardziej niedocenionego miejsca na świecie”, jaki nadali Krakowowi użytkownicy popularnego amerykańskiego serwisu BuzzFeed, dzięki czemu nasze miasto triumfowało w rankingu o wiele mówiącym tytule „23 wakacyjne destynacje, które musisz zobaczyć przed śmiercią”.

Należy podkreślić, że wszystkie wymienione nagrody i wyróżnienia zostały przyznane głosami czytelników i internautów. Magazyny i portale, jako adresowane do osób zamożnych, dobrze wykształconych, dbają o własny wizerunek, co przekłada się na wiarygodność głosowania i prestiż nagród.

Odnosząc się do kwestii celu przyjazdu do naszego miasta, trzeba wskazać, że w 2015 r. „rozrywkę” jako główny cel przyjazdu do Krakowa wskazało zaledwie 1,7% turystów krajowych (dla porównania: zabytki – 26,2%, a cel religijny – 6,5%) oraz 4,1%

turystów zagranicznych (zabytki – 36,2%). Na liście największych atrakcji Krakowa, w ocenie przyjeżdżających tu gości, próżno szukać nocnych klubów. Są za to Rynek Główny, Wawel, Sukiennice, ale także Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

Jeśli chodzi o temat handlu alkoholem, to należy sprostować ewidentnie nieprawdziwe stwierdzenie Pana Widomskiego, cyt.: „2.500 – słownie dwa tysiące pięćset! – sklepów z wódką czynnych przeważnie całą dobę”. Przytoczona liczba to w rzeczywistości maksymalny (lecz faktycznie niewykorzystany) limit punktów mogących prowadzić sprzedaż napojów o zawartości powyżej 4,5% alkoholu oprócz piwa, przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży, określony przez Radę Miasta Krakowa (uchwała nr LXXXVIII/1174/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 grudnia 2009 r.). Liczba 2500 to maksymalna liczba wszystkich placówek, mogących prowadzić sprzedaż alkoholu na terenie miasta – zarówno placówek handlowych (sklepy spożywcze, markety, stacje benzynowe itp., jak i lokali gastronomicznych (kawiarnie, restauracje, puby itp.). W żadnym wypadku przytoczona liczba nie jest liczbą funkcjonujących sklepów monopolowych.

Gmina Miejska Kraków podejmuje szereg systematycznych działań, zmierzających do ograniczenia negatywnych zjawisk związanych ze sprzedażą napojów alkoholowych. Jednym z tych działań są wzmożone kontrole punktów sprzedaży napojów alkoholowych (przede wszystkim całodobowych sklepów monopolowych), których działalność powodowała skargi i interwencje mieszkańców. Funkcjonariusze Policji i Straży Miejskiej, a także pracownicy Urzędu Miasta Krakowa, kontrolując sklepy prowadzące sprzedaż napojów alkoholowych, ujawniają naruszenia prawa w tym zakresie, co stanowi następnie podstawę do prowadzenia postępowań o cofnięcie wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Skalę tych działań obrazują liczby inspekcji przeprowadzonych w 2015 r.: funkcjonariusze Policji dokonali 963 kontrole, Straży Miejskiej – 5266 kontroli, a pracownicy Wydziału Spraw Administracyjnych UMK – 81 kontroli punktów sprzedaży i 585 wizji lokalnych przed wydaniem zezwolenia.

W roku 2015 wszczęto łącznie 81 postępowań o cofnięcie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Wydano 74 decyzje orzekające o cofnięciu zezwolenia. Ponadto w 2015 r. wydano 26 decyzji orzekających o odmowie wydania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Liczby te sytuują Kraków w czołówce miast w Polsce w zakresie liczby cofniętych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Oprócz tego w roku 2015 przeprowadzono szkolenia dla przedsiębiorców i sprzedawców napojów alkoholowych. Zakres szkolenia obejmował prawne i psychologiczne aspekty prowadzenia sprzedaży alkoholu zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności w zakresie zakazów sprzedaży napojów alkoholowych osobom nieletnim i nietrzeźwym. Organizatorem szkoleń było Miejskie Centrum Profilaktyki Uzależnień w Krakowie, we współpracy z Wydziałem Spraw Administracyjnych oraz Miejską Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Krakowie.

Niezależnie od powyższego, podejmowane są działania prowadzące do zmiany lokalnych uregulowań prawnych w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych, w ramach posiadanych przez samorząd kompetencji. Na skutek przeprowadzonych w 2014 r. konsultacji społecznych, z mojej inicjatywy zostały przygotowane projekty uchwał Rady Miasta Krakowa w sprawie liczby punktów sprzedaży alkoholu powyżej 4,5% z wyjątkiem piwa oraz w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W dniu 8 lipca 2015 r. Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę nr XXI/321/15 w sprawie ustalenia dla terenu Gminy Miejskiej Kraków liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, jak i w miejscu sprzedaży. Uchwała wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego, tj. z dniem 20 lipca 2016 r.

Przedmiotową uchwałą ustalono odrębny limit dla lokali gastronomicznych oraz dla placówek handlowych (sklepów), z podziałem na 18 dzielnic Krakowa oraz dokonano podziału limitu odrębnie w stosunku dla lokali gastronomicznych i sklepów. Łącznie zmniejszono limit punktów sprzedaży o 122. Wojewoda Małopolski w dniu 19 października 2015 r. zaskarżył przedmiotową uchwałę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, kwestionując kompetencję organów gminy do wprowadzenia podziału liczby punktów sprzedaży w odniesieniu do jednostek pomocniczych (dzielnic Miasta Krakowa). W dniu 11 marca 2016 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wydał wyrok, w którym stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w części dotyczącej określenia limitu dla poszczególnych dzielnic. Aktualnie oczekuję na przedmiotowy wyrok wraz z uzasadnieniem. Po jego otrzymaniu zostaną podjęte decyzje w zakresie dalszego postępowania w tej sprawie.

Ponadto w latach 2014 – 2015 wielokrotnie występowałem do Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z pismami, zawierającymi postulaty zmian w prawie, w szczególności z wnioskiem o nadanie gminom prawa do ograniczania godzin sprzedaży alkoholu. Należy bowiem podkreślić, iż obecnie władze samorządowe nie posiadają uprawnień do ograniczania godzin sprzedaży napojów alkoholowych – czy to w drodze decyzji administracyjnej, czy też w formie uchwały rady gminy. Możliwość wprowadzenia tego typu ograniczeń musiałaby wynikać z upoważnienia na poziomie ustawy. Warto zaznaczyć, iż problem konieczności ograniczenia godzin sprzedaży alkoholu był jednym z najczęściej zgłaszanych postulatów podczas przytoczonych powyżej konsultacji społecznych, dotyczących zmian w prawie lokalnym, regulującym sprzedaż napojów alkoholowych.

Projekt zmian przepisów w tym zakresie, zawierający propozycje dużych polskich miast, został przygotowany przez Unię Metropolii Polskich. Przedmiotowa nowelizacja zawiera między innymi upoważnienie dla gmin w zakresie wprowadzenia regulacji godzin sprzedaży napojów alkoholowych oraz inne rozwiązania, zastrzegające prawo w tym zakresie. W parlamencie został już przygotowany poselski projekt nowelizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Odnosząc się do kwestii funkcjonowania klubów nocnych w centrum miasta przypominam, że Rada Miasta Krakowa, uchwałą nr CXV/1547/10 z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego o nazwie Park Kulturowy Stare Miasto wprowadziła określone zakazy i ograniczenia w zakresie m.in. działalności handlowej i usługowej oraz umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej, w celu zachowania i kształtowania krajobrazu kulturowego i historycznego charakteru przestrzeni publicznej na obszarze Starego Miasta. Regulacje te odnoszą się wyłącznie do przestrzeni publicznej, która w uchwale zdefiniowana jest jako: drogi publiczne, place, zieleni urządzona ogólnodostępna oraz ogólnie dostępne wnętrza urbanistyczne.

Z uwagi na swobodę działalności gospodarczej służby miejskie nie posiadają odpowiednich instrumentów prawnych, umożliwiających ingerencję w sposób prowadzenia działalności w budynkach niebędących własnością Gminy Miejskiej Kraków. Ograniczenia dla prowadzonej działalności mogą być zawarte jedynie w treści umów cywilnoprawnych, zawieranych pomiędzy właścicielem nieruchomości a przedsiębiorcą, prowadzącym działalność gospodarczą w danym lokalu. W obrębie centrum Krakowa znaczna większość obiektów nie stanowi własności Gminy Miejskiej Kraków.

Co do oświetlenia stosowanego przez kluby nocne wyjaśniam, że zgodnie z regulacjami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity z 2014 r. Dz. U. poz. 1446 z późn. zm.), iluminacja budynku, tj. oświetlenie elewacji lub części obiektu, wymaga w przypadku budynku wpisanego do rejestru zabytków, uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na umieszczenie na elewacji urządzeń technicznych (lamp, reflektorów, innych źródeł światła). Natomiast służby konserwatorskie, w tym Miejski Konserwator Zabytków, nie dysponują instrumentami prawnymi, pozwalającymi skutecznie zobowiązać właściciela lub najemcę nieruchomości do zastosowania wewnątrz obiektu zabytkowego wskazanego przez konserwatora sposobu oświetlenia oraz koloru światła, nawet pomimo jego oddziaływania na zewnątrz obiektu.

Również w § 8 ust. 2 pkt. 4) wspomnianej na wstępie uchwały o Parku Kulturowym Stare Miasto zapisano „zakaz stosowania światła kolorowego w iluminacji obiektów budowlanych”. Reglamentacja ta nie ma jednak zastosowania w przypadkach, gdy podświetlona jest nie elewacja frontowa budynków, lecz kotary zasłaniające od wewnątrz otwory okienne. Trudno zatem w odniesieniu do zaobserwowanego zjawiska mówić o łamaniu istniejących przepisów. Również osoby, które przebywają na ulicach w pobliżu ww. lokali, nakłaniając do ich odwiedzenia, nie naruszają obowiązującego prawa.

Informuję, że prowadzone są obecnie prace, mające na celu nowelizację treści uchwały o parku kulturowym. W jej ramach planowane jest m.in. wprowadzenie na obszarze Starego Miasta zakazów reklamowania działalności handlowej i usługowej poprzez rozdawanie ulotek oraz stosowania reklamy sprzecznej z moralnością publiczną. Nowe regulacje powinny pozwolić na wyrugowanie negatywnych zjawisk obserwowanych w centrum Krakowa.

Na koniec szerzej odniosę się do poruszonego przez Pana Stanisława Widomskiego problemu upadających księgarń i zanikającego czytelnictwa.

Spośród wszystkich polskich miast Kraków z całą pewnością wyróżnia się unikalną koncentracją życia literackiego. W mieście odbywają się największe literackie festiwale, ukazują się najbardziej opiniotwórcze czasopisma, swoją siedzibę ma Instytut Książki i liczne instytucje akademickie, krakowscy wydawcy publikują rocznie ponad 3 tys. książkowych tytułów w łącznym nakładzie około 6 mln egzemplarzy. Kraków jako polska stolica literatury rokrocznie dokłada starań, by wypełniać obowiązki wynikające z uzyskania tytułu Miasta Literatury UNESCO. Miejsce w Sieci Miast Kreatywnych obliguje do nieustannej pracy na rzecz literatury i czytelnictwa. Kraków przyjął to zobowiązanie, a kolejny rok pracy dowodzi, że miasto traktuje je priorytetowo. Literacka strategia miasta realizowana jest przede wszystkim poprzez organizację wydarzeń literackich, promocję czytelnictwa w przestrzeni publicznej i wykorzystanie nowych technologii, wspieranie rozwoju branży wydawniczej, edukację literacką czy współpracę zagraniczną.

W uznaniu dla wielowiekowego dziedzictwa, a także intensywnego życia literackiego miasta w 2013 roku UNESCO nadało Krakowowi tytuł Miasta Kreatywnego w dziedzinie literatury. Kraków rozpoczął starania o to wyróżnienie już dwa lata wcześniej. Od tego czasu podjęto liczne działania popularyzujące czytelnictwo, m.in. projekty wykorzystujące nowe technologie (wirtualna biblioteka e-booków Czytaj PL!), literackie spacerunki i gry miejskie, uruchomiono program wsparcia dla debiutów literackich z kursem kreatywnego pisania i konkursem dla wydawców. Nagroda Conrada dla prozatorskiego debiutu roku uzupełniła bogaty program nagród literackich. W 2015 roku podczas konferencji Biblioteka NOWA otwarto ogólnopolską debatę o bibliotekach przyszłości. Kraków aktywnie promował również swoich pisarzy za granicą, uczestnicząc m.in. w Targach Książki w Paryżu jako gość honorowy. Krakowskie festiwale literackie – Conrada i Miłosa, liczne inicjatywy niezależne, w tym Festiwal Literatury dla Dzieci oraz największe w kraju Targi Książki biją rekordy popularności – tylko w październiku 2015 r. w wydarzeniach festiwalowo-targowych wzięło udział blisko 100 tys. osób.

Jedynie ubiegły literacki rok w Krakowie to ponad 60 zrealizowanych projektów, współpraca z blisko 150 partnerami, godziny spotkań wokół książki, setki niezwykle gości i tysiące zaangażowanych uczestników. Bogactwo życia literackiego w Krakowie obrazuje raport przedstawiający najciekawsze wydarzenia roku 2015, dostępny także pod adresem: www.2015.miastoliteratury.pl. Podsumowanie działań minionego roku jest jednocześnie obiecującą zapowiedzią tego, czego możemy oczekiwać w następnych latach.

Literatura jest obecna w Krakowie przez 365 dni w roku, także za sprawą całorocznych projektów, takich jak akcja Czytaj Lokalnie promująca krakowskie księgarnie, kalendarium lokalnych wydarzeń poświęconych literaturze LiteraTURA, darmowa wymiana pod hasłem Drugie Życie Książki, akcja Czytaj PL!, Kody Miasta, dzięki którym literatura dostępna jest na krakowskich Plantach, Spacerunki Literackie szlakiem krakowskich pisarzy i nie tylko. Mieszkańcy Krakowa, jego goście, a także turyści są nieustannie zapraszani do spotkania z książką, literaturą i literackim dziedzictwem miasta.

Nieodłącznym elementem intelektualnej panoramy miasta powinna być gęsta sieć księgarni stacjonarnych. Wiele z nich prowadzi wartościową działalność społeczną i kulturalną, organizując cyklicznie spotkania autorskie, warsztaty i projekcje filmowe o tematyce literackiej, czy też prowadząc dyskusyjne kluby książki dla seniorów. Działalność ta prowadzona jest najczęściej w modelu barterowej współpracy z organizacjami pozarządowymi i kołami akademickimi. Tego rodzaju działania przyczyniają się do zwiększania spójności społecznej, integracji mieszkańców w wymiarze lokalnym, a dla księgarni stanowią cenne źródło dopływu nowych klientów.

Rzeczywiście w ostatnich latach Kraków odnotował spadek liczby księgarni, wpisujący się niestety w ogólnopolskie tendencje. Niepowetowaną stratą dla miasta był upadek księgarni przy Rynku Głównym, niezwykle dotkliwie było zakończenie działalności nowohuckiej Skarbnicy. Luka, która powstała, z całą pewnością nie jest możliwa do wypełnienia przez księgarnie internetowe. Liczne badania, w tym raporty CBOS i Biblioteki Analiz o stanie czytelnictwa pokazują, że tylko księgarnie stacjonarne są w stanie efektywnie kreować zapotrzebowanie na książkę i zainteresowanie literaturą.

Ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów prawnych uniemożliwiają bezpośrednio dofinansowanie działalności gospodarczej przedsiębiorców prowadzących księgarnie. Podejmowane przez Gminę Miejską Kraków działania wspierające księgarzy

prorowadzone są wobec tego w takim zakresie, na jaki pozwala prawo. Kraków jako pierwsze miasto w kraju wprowadził program wspierania branż chronionych i zanikających, uprawniający księgarzy do preferencyjnych stawek czynszowych w lokalach miejskich. W oparciu o uchwałę nr LXXXI/1060/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 23 września 2009 r. w sprawie przyjęcia programu gospodarczego wspierania przedsiębiorczości w zakresie branż chronionych i zanikających, przedsiębiorcy prowadzący działalność w jednej z 48 wymienionych w uchwale branż i zawodów mają możliwość najmu gminnych lokali użytkowych za opłatę trzykrotnie niższą niż w przypadku innej działalności gospodarczej. Dotyczy to również księgarni, pod warunkiem, że sprzedaż książek stanowi ich jedyną działalność. Dopuszcza się przy tym możliwość przeznaczenia 30% ogólnej powierzchni lokalu na działalność kulturalną polegającą na organizowaniu spotkań autorskich, wystaw, dyskusji wraz z działalnością gastronomiczną polegającą na podawaniu (sprzedaży) napojów wyłącznie bezalkoholowych, produktów cukierniczych, kanapek. Takie rozwiązanie zostało przyjęte wobec zachodzących zmian w zakresie funkcjonowania tradycyjnej księgarni w kierunku wielofunkcyjnego centrum kultury, przyczyniającego się do integracji społecznej w obrębie dzielnic i stymulującego rozwój literatury i czytelnictwa poprzez prowadzenie działalności kulturalnej. Z tego też względu dopuszczono możliwość prowadzenia działalności komplementarnej wobec sprzedaży książek, jako uzupełnienia i wzmocnienia podstawowej funkcji księgarni – przedsiębiorstwa zajmującego się detalicznym handlem książkami.

Także opracowanie programu wspierającego działalność kulturalną w księgarniach stacjonarnych, przyjętego uchwałą nr XXXV/589/16 Rady Miasta Krakowa z dnia 13 stycznia 2016 r., jest pierwszym rozwiązaniem tego typu w Polsce. Celem tego programu jest upowszechnianie literatury i kształtowanie postaw czytelniczych. Program zakłada udział w otwartym konkursie ofert fundacji lub stowarzyszenia – organizacji pozarządowej, która zbierze propozycje planowanych w księgarniach przedsięwzięć i stworzy odpowiednią ofertę realizacji zadania publicznego w obszarze kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego. W ramach udzielonej dotacji możliwe będzie zlecenie przez takie organizacje wykonania poszczególnych przedsięwzięć księgarniom. Możliwe jest również udzielenie tzw. małego grantu, dotacji w kwocie do 10 000 zł, na wniosek organizacji pozarządowej oraz zlecenie wykonania zadania określonego przez Gminę Miejską Kraków – Urząd Miasta Krakowa.

Kolejnym potwierdzeniem dotychczasowych działań jest, przyjęta w tym roku przez Radę Miasta Krakowa, strategia rozwoju życia literackiego i czytelnictwa. Uchwała nr XXXVII/632/16 Rady Miasta Krakowa z dnia 17 lutego 2016 r. w sprawie przyjęcia programu Kraków – Miasto Literatury UNESCO zobowiązuje Prezydenta Miasta Krakowa do corocznego ustalania środków na działania rozwijające kulturę czytania i wzmacniające aktywność środowisk literackich. W dokumencie została wpisana m.in. strategia modernizacji bibliotek, rozwój programów stypendialnych dla pisarzy, wsparcie dla literackich festiwali oraz programy dla lokalnych wydawców i niezależnych księgarni. To historyczny moment dla Miasta, które w ten sposób jeszcze dobitniej akcentuje, że chce wokół literatury budować swoją tożsamość.

Jak wynika z powyższych - mam nadzieję – wyczerpujących wyjaśnień, władze miasta, zarówno uchwalodawcza (Rada Miasta), jak i wykonawcza (Prezydent i podległa mu administracja) nie lekceważą zagadnień, które mogą mieć wpływ na wizerunek i odbiór Krakowa przez krakowian i odwiedzających nas gości. W granicach zakreślonych przez prawo podejmowane są działania mające na celu zapewnienie jak najlepszej percepcji

naszego miasta jako miejsca, w którym kultura, tradycja i historia mają szczególne znaczenie i traktowane są z odpowiednią dbałością. Opisane wyżej inicjatywy samorządu, w znacznej części pionierskie na tle kraju, stanowiące reakcję na zaobserwowane zjawiska i zagrożenia, stawiają pod znakiem zapytania słuszność zarzutów podniesionych przez Pana Stanisława Widomskiego. Oczywiście nie sposób oczekiwać, że wymienione projekty przyniosą natychmiastowe zadowalające efekty, gdyż osiągnięcie pozytywnych rezultatów wymaga, oprócz odpowiedniego zaangażowania sił i środków, również czasu, konsekwencji i cierpliwości. Wydaje się jednak, że wyrażony surowy osąd powstał w wyniku bezpodstawnych uprzedzeń, nieświadomości stanu faktycznego i prawnego lub skrajnie negatywnych emocji.

Reasumując, przekazany przez Pana Radnego artykuł Pana Stanisława Widomskiego można uznać za mało merytorycznie wyważony głos polemiczny mieszkańca zatroskanego zjawiskami społecznymi i kulturalnymi zachodzącymi – jego zdaniem – w Krakowie. Należy jednak stwierdzić, iż w zderzeniu z faktami tezy autora, sugerujące zaniechanie i brak dbałości o sprawy miasta po stronie gminnego samorządu, nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistości.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Tadeusz Trzmiel
Z-ca Prezydenta Miasta Krakowa

Otrzymują:

1. Adresat
2. Wydział Kultury i Dziedzictwa Narodowego
3. Zarząd Budynków Komunalnych
4. Wydział Spraw Administracyjnych
5. Krakowskie Biuro Festiwalowe
6. Wydział Promocji i Turystyki
7. Pełnomocnik ds. Ochrony Informacji Niejawnych
8. Biuletyn Informacji Publicznej
9. Aa